

Liturgie Kom-in-de-kerk-dienst

Emmen, 13 januari 2019

thema: hoe gastvrij ben jij?

(serie 7 werken van barmhartigheid)

1. Votum
2. Vredegroet
Genade voor u en vrede van God onze Vader in de Heer Jezus Christus. Amen
3. Zingen: **Psalmen Voor Nu 84**
4. Doop Lauren Haan. Lezen: **formulier 1**. Na doop: **Dooplied Sela**
5. Bidden
6. Inleiding op de 7 werken van barmhartigheid, met lezing: **Matteus 25:31-40**
7. Zingen: **Opwekking 623**
8. Preek
9. Zingen (na introductie): **Nieuw Geref Kerkboek Gezang 163** (*dit huis, een herberg onderweg*)
10. Bidden
11. Geloofsbelijdenis zingen: **Sela: gezegend is de Vader**
12. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*)
13. Zingen: **Opwekking 767**
14. Zegen.
De HERE zegene en behoede u. De HERE doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig. De HERE verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede.

Preek voor een Kom-in-de-kerk-dienst

Thema: Hoe gastvrij ben jij? (serie de 7 werken van barmhartigheid)

Emmen, 13 januari 2019

Inleiding

Er was eens een heel rijke oude vrouw – miljonair. Stel je even voor...

En die oude vrouw had haast geen familie, ja nog één neef.

Wat denk je, hoe zou die neef doen tegen die steenrijke tante?

Poeslief natuurlijk! Want al dat geld is straks voor hem – als hij niet onterft wordt tenminste, dus idd: lief zijn!!

Alleen... die rijke mevrouw vertrouwt haar neef niet.

Daarom verkleedt ze zich op een dag als een arme, hulpbehoevende vrouw, en gaat op de stoep van de rijtjeswoning van haar neef zitten.

En wat denk je wat er gebeurt?

Nodigt de neef die vieze zwerfster bij hem thuis binnen, biedt hij haar eten en drinken aan, geeft hij haar gelegenheid zich te wassen, en geeft hij haar nieuwe kleren?

Nee. Hij is juist ontzettend onaardig tegen haar: hij scheldt haar uit, bedreigt haar en jaagt haar weg...

De tante weet genoeg: nu heeft ze het echte hart van haar neef leren kennen.

Nu weet ze dat haar neef lief was, niet vanwege haar, maar om haar geld.

En ze onterft hem!

Hoe zit het met jouw hart?

Waarom doe jij de dingen die je doet/niet doet?

Ik roep weer even in herinnering waar we het de vorige keren over hadden: [dia1] doe jij dingen om iemand te *worden*, om God te vriend te houden, in een goed blaadje te komen bij Hem?

Of is je startpunt dat je dankzij Jezus een geliefd kind van de Vader bent, en breng je vandaaruit haast vanzelf goede vruchten voort?

Zit jij in vak X, en heb je vooral het idee dat je zoveel moet en niks mag, ben je berekenend (zoals die neef van die rijke vrouw)?

Of zit je in vak OK, en doe je wat je doet omdat je echt van God houdt en van Hem uit ook van je naaste, doe je alles uit liefde en dankbaarheid?

We gaan [dia2] het vanmiddag hebben over 'hoe gastvrij ben jij?'

Gastvrijheid is één van de zeven werken van barmhartigheid.

Had je daar wel 's van gehoord, "de zeven werken van barmhartigheid"?

In oude steden kom je ze nog wel 's in reliëfs op muren tegen. [dia3]

Of op schilderijen in musea.

Zeven werken: de hongerigen spijzen, de dorstigen laven, de naakten kleden, de vreemdelingen herbergen, de zieken verzorgen, de gevangenen bezoeken en de doden begraven.

Zes ervan gaan terug op het Bijbelgedeelte dat we nu gaan lezen.

Een (vind ik althans) steeds weer indrukwekkend verhaal dat Jezus vertelt, over wat er zal gebeuren als Hij terugkomt op aarde, en zal optreden als Koning en Rechter, en alle

mensen scheidt in twee groepen (schapen en bokken).

Laten we gaan lezen Matteus 25:31-40.

Bijzonder toch, vind je niet?!

[dia5] *...Ik was een vreemdeling, en jullie namen Mij op, Ik was naakt en jullie kleedden Mij,* zegt Jezus.

En dan die verbaasde vraag van de mensen: [dia6] *maar wanneer hebben wij dat gedaan?*

En dan het antwoord van onze Heer: [dia7] *...alles wat jullie gedaan hebben voor een van de onaanzienlijksten van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor Mij gedaan.*

Maar ook, als je doorleest, de keerzijde, precies het omgekeerde: wat je *niet* gedaan hebt aan de onaanzienlijksten heb je Jezus niet gegeven.

Oei... waar zou die neef van die steenrijke tante bij horen?

En... bij welke groep hoor jij op dit moment?

Zingen Opwekking 623

Preek

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

Een eigen huis, een plek onder de zon...[dia9]

Je kent het liedje waarschijnlijk wel.

Maar sta daar 's bij stil: een huis. Een eigen huis.

De kleine Lauren die vanmiddag gedoopt is - jullie huis, Niek en Nathasja is de eerste plek waar ze de grote wereld leert kennen.

En wat gun je haar dat dat een veilige plek is, een fijne plek, waar ze zich geborgen voelt, en kan groeien en zich ontwikkelen.

Wat is het heerlijk als je een huis hebt dat je *thuis* is geworden. Een plekje onder de zon met allemaal eigen, vertrouwde mensen en plekjes en spulletjes.

En je moet er toch niet aan denken dat je niet zo'n veilig huis hebt, geen thuis.

Tegelijk is dat voor heel veel mensen wel hun verdrietige situatie.

Mensen op de vlucht (deze week in het nieuws: de erbarmelijke situatie van honderdduizenden in erbarmelijke tentjes in de kou in Libanon en Griekenland).

Asielzoekers, met alles wat ze hebben in een plastic tasje.

Zwerfers, [dia10] die 's nachts op een bankje in het park slapen.

Wat doet jou dat?

Als ze bij je op de stoep staan of als je hun pad ergens kruist, ben je dan bereid je huis open te zetten voor hen?

Of hecht je dan zo aan je *eigen* thuis, dat je dat toch liever niet doet?

Wij zijn hier in het rationele 'verlichte' individualistische Westen, waar we grote waarde hechten aan privacy, [dia11] veel meer mensen van de 'kwanti-tijd' geworden, dan van de 'kwali-tijd'.

We kijken altijd hoe laat iets begint en wanneer het is afgelopen.

En daarom: als er onverwacht iemand op de stoep staat, dan zeggen we rustig dat het nu niet uitkomt (want je bent met wat anders bezig, je moet de dingen doen die in je agenda staan).

En daarom: een zwerver of asielzoeker in huis halen?

Kun je daar wel aan *beginnen*? Want: wanneer *eindigt* dat?

Een slecht voorbeeld daarvan was de tegenzin waarmee staatssecretaris Harbers afgelopen week 6 van de 32 bootvluchtelingen (waaronder kinderen) die al sinds Kerst rond-dobberden op zee op zoek naar een veilige haven, uiteindelijk onderdak in Nederland wilde geven. Een 'rottig besluit' noemde hij dat... Hij zag liever dat ze de volgende keer op zee zouden blijven ronddobberen...

Hoe anders is dat in de wereld van de Bijbel (en trouwens nog wel in het Oosten).

Gastvrijheid wordt daar met hoofdletters geschreven.

Als [dia12] Abraham op het heetst van de dag bij de ingang van zijn tent zit, ziet hij in de verte vreemdelingen aankomen. Onmiddellijk snelt Abraham op hen af, buigt diep en zegt: heer, wees toch zo goed uw dienaar niet voorbij te gaan. Ik zal water halen zodat u uw voeten kunt wassen, maak het u hier ondertussen onder de boom gemakkelijk. Ik zal u ook iets te eten brengen, zodat u weer op krachten kunt komen voordat u verder gaat (Genesis 18:1-5).

Als [dia13] neef Lot later twee van diezelfde vreemdelingen op een avond de poort van Sodom door ziet komen, staat ook hij op, buigt diep en zegt: heren, kom toch mee. Het huis van uw dienaar staat voor u open; overnacht daar en was er uw voeten. Dan kunt u morgen uw weg vervolgen. En als de mannen eerst weigeren, blijft hij sterk aandringen, zodat ze uiteindelijk met hem meegaan (Genesis 19:1-4).

Veel later zegt de Bijbelschrijver: [dia14] *...houd de gastvrijheid in ere, want zo hebben sommigen zonder het te weten engelen ontvangen* (Hebreeen 13:1,2).

Dat komt toch heel dicht bij dat je in een vreemdeling Jezus kunt ontvangen!? *...alles wat jullie gedaan hebben voor een van de onaanzienlijksten van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor Mij gedaan.*

Het is een aansporing aan de christenen, aan de kerk: [dia15] *Bekommer u om de noden van de heiligen en wees gastvrij* (lett: leg je toe op gastvrij zijn) (Romeinen 12:13).

En de apostel Petrus roept op: [dia16] *Wees gastvrij voor elkaar, zonder te klagen* (1 Petrus 4:9).

Daarom is het een terechte vraag: [dia17] Hoe gastvrij ben jij?

Nu zeg je misschien dat je huis altijd open staat, en dat er ook vaak mensen over de vloer zijn. Prachtig!

Alleen, het woord dat in het Grieks voor 'gastvrij' gebruikt wordt, maakt duidelijk dat het niet om gastvrijheid voor familie en vrienden gaat. Dat is ook prima natuurlijk, maar vaak wel vanzelfsprekend.

Hier gaat het nadrukkelijk om [dia18] *filo-xenia*, het liefhebben van de vreemde, de niet bekende en vertrouwde, de andere.

Denk dan inderdaad aan vreemdelingen, daklozen, asielzoekers...

Maar ook om mensen uit je kerk of uit je buurt die je eigenlijk helemaal niet kent, en die wel je hulp nodig hebben.

Je moet voor deze bijbelse gastvrijheid dus wel uit je 'comfortzone' komen...

Kun je dat? Durf je dat?

[dia19] Hoe gastvrij ben jij?

Een andere vraag die je kan stellen, is waarom je dat zou doen, gastvrij zijn?

Nou dus niet omdat het moet, niet omdat we zondodig weer wat moeten, niet als een 'kunstje flikken' [dia20] dan zit je weer in vak X.

Nee, voor een christen kan het helder zijn: [dia21] je bent gastvrij omdat je zelf ook leeft van Gods gastvrijheid.

Gelovigen worden in de Bijbel 'vreemdelingen en bijwoners' genoemd.

In het geloof zijn wij nakomelingen van Abraham, die zijn hele leven vreemdeling was, geen eigen grond had, geen blijvende stad.

Zo zijn wij allemaal 'op doorreis'. We wonen wel ergens, en wat kun je je op je plekje thuisvoelen, gelukkig!, maar *blijvend* is het niet.

Als het erop aankomt zijn wij burgers van het Koninkrijk van God.

Dat maakt dat je makkelijker gastvrij kunt zijn voor anderen, omdat je zelf weet wat het is vreemdeling te zijn en van gastvrijheid te leven.

En wat wij krijgen van God (een thuis), dat gunnen we anderen ook – toch!?

God zegt als het ware: [dia22] *wees gastvrij want Ik ben gastvrij.*

Betoon de liefde die Ik je geef ook aan die vreemde ander.

Daarbij is het een rode draad door de Bijbel: [dia23] Gods speciale zorg voor mensen die de wereld niet ziet staan, de 'onaanzienlijken', de weduwen en wezen, de vreemdelingen.

En het is een rode draad in het leven van onze lieve Heer Jezus, [dia24] die zich juist bekommerde om de mensen die in de samenleving niet meetellen, de hoeren en de tollenaars, de zondaars en verschoppelingen.

Nog een reden om gastvrij te zijn is, dat op die manier [dia25] al iets van de samenleving zoals de HERE die bedoeld heeft, zichtbaar en voelbaar wordt.

In het Koninkrijk van God worden geen muren opgetrokken tussen man en vrouw, tussen singles en getrouwden, tussen blank en zwart, tussen hetero en homo – we zijn allemaal aanvaard in Christus Jezus.

En er is een tijd geweest dat dat de wereld opviel: hoe betrokken en bewogen en liefdevol christenen met elkaar en met andere mensen omgingen. Ik las ergens dat de Romeinse keizer Julianus dat maar niks vond, die vriendelijkheid die christenen ten toon spreidden voor vreemdelingen, want dat zou volgens hem maar zo de mensen losweken van het geloof in de keizer...

En ook nu valt het weer op – je hoort het van vluchtelingen, die verbaasd zijn over de warme betrokkenheid die zij ervaren bij christenen.

Wat is er nu een beter bewijs van de kracht en waarheid van het christelijke geloof?!

Maar de sterkste reden voor gastvrijheid hebben we dus al een paar keer benoemd: [dia26] omdat je door gastvrij te zijn voor vreemdelingen Jezus in huis hebt ontvangen.

En wie wil dat nou niet – wat is er mooier en heerlijker dan je Heer in je huis ontvangen?! Zeker als je merkt hoeveel zegen het met zich meebrengt.

[dia27] Laten we daarom bekend staan als gastvrije mensen, en als een gastvrije gemeente. Open, betrokken, bewogen met mensen, zonder aanzien des persoons.

Denk erover na hoe je, vanuit de liefde van Christus, omdat jezelf het heerlijke ervaren hebt dat je kind van God mag zijn en bij Hem je werkelijke thuis hebt, hoe je nog hartelijker, royaler, ongedwongener gastvrij kunt zijn.

Denk dan niet gelijk aan allemaal moeilijke en ingewikkelde dingen.

Begin dicht bij huis, heel eenvoudig: zie de mensen om je heen zitten, staan, lopen...

En [dia28] nodig wat vaker mensen (niet vrienden en familie) uit op de koffie.

Of [dia29] vraag mensen (niet vrienden en familie) mee te komen eten (we houden toch altijd eten over...)

Of [dia30] wordt een gastadres voor asielzoekers.

Onderzoek je hart, en laat dan het hart van Christus in je spreken.

Amen

[dia31]

Verklaring na de preek

Afgelopen week domineerde de *Nashville Verklaring* het nieuws.

Ondanks goede dingen die er in staan, bijvoorbeeld over huwelijk en trouw, heb ik de verklaring niet getekend.

Er wordt nl ook de suggestie gewekt dat homo-zijn een keus is, en die keus wordt dan negatief beoordeeld.

Als je weet hoe zo'n worsteling het kan zijn voor mensen als ze ontdekken dat ze homo zijn, zeker ook voor gelovige christenen, weet je dat homo-zijn geen keus is maar een gegeven waar je mee moet leren leven.

Laten we daarom om homo's heen staan, hen liefdevol aanvaarden, hen gastvrij in onze huizen opnemen, en helpen om hun weg te vinden door het leven.

Laten we hen laten merken dat ook zij er voor God toedoen en dat God mensen om hun homo-zijn niet afwijst maar juist genade en zegen bewijst.

We hebben allemaal, hetero of homo, alleenstaand of in een relatie, te maken met aanvallen op onze integriteit en identiteit. We hebben daarbij allemaal de kracht en bijstand van de heilige Geest nodig.

Met het volgende lied willen we elkaar toezingen en bemoedigen.

(Gezang 163:1-3 Nieuwe Gereformeerde Kerkboek)